

NEKAJ MISLI OB BRANJU GEODETSKEGA VESTNIKA

ŠT. 53/2009-1

ZAPISANO V ŠEMBIJAH, 11. APRILA 2009

Z vsem spoštovanjem, dr. Anton Prosen,

glavni in odgovorni urednik Geodetskega vestnika, predstojnik Oddelka za geodezijo Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani in profesor na številnih fakultetah doma in v Evropi.

So dnevi ob veliki noči, ko mora človek mirovati. Ker je v vasi navada, da se takrat fizično ne dela, sem se nekako prisilil, da prelistam Geodetski vestnik št. 53/2009-1. Prispevki z nestrokovnimi vsebinami so me dobesedno presenetili: pozitivno in negativno.

Presenečen sem bil že na drugi strani vestnika, kjer so navedene zunanje institucije, kje vse je Geodetski vestnik indeksiran in povzet. Poenostavljeno povedano – Geodetski vestnik je znan marsikod po Evropi in v svetu. To je zame zelo pozitivno presenečenje.

Prebral sem vse vaše prispevke v tej številki in prispevek dr. Jurija Režka **Ne odpustite vratarja**. Vaš uvodnik **Geodezija in krizni časi** prikazuje razvoj geodetske stroke pri nas in izraža bojazen, kaj bo s stroko v prihodnje, saj se napovedujejo krizni časi in poostrene razmere. Pozitivno sem začutil vaš poziv, da velja zaupati mlajšim in prodornejšim, ki imajo znanje in pogum. Zanimiv, duhovit in za bruce nadvse spodbuden je vaš pozdravni govor na brucevanju 2008. Tu sem začutil ozračje, ki ste ga prenesli na nas poslušalce pri predstavitvi svojih znanstvenih dosežkov in prakse v Knjižnici Makse Samsa v Ilirski Bistrici jeseni 2008. Knjiga dr. Andreja Pogačnika **Prostorsko načrtovanje turizma** je bila nazorno predstavljena in dogodek je bil dobra popotnica strokovnjakom s področja urejanja prostora v dobrobit turizma in gospodarstva nasploh. Tekstovni in slikovni pregled s 50. obletnice delovanja LGD je na ravni zbornika.

Avtor Jurij Režek začena svoj prispevek s povedjo: Pomembno, celo temeljno poslanstvo države je zaščita premoženja. K temu prispeva tudi geodezija z registracijo in zaščito lastnine. Govori o interdisciplinarnosti geodezije z drugimi sorodnimi disciplinami, ki zahtevajo celostno obravnavanje. Zato predlaga mrežno povezovanje strok, sorodnih geodeziji, ob upoštevanju strokovnosti, poslovne etike ter zaupanju ljudi v stroko in njene diplomirane strokovnjake. Pri tem poudarja: Nestrokovnost, neposlovnost in nezaupanje tu nimajo kaj iskati. Na naslednji strani (str. 10) je še zapisano: ZGS kot krovno geodetsko združenje nima odgovornosti le do geodetov, saj ne deluje le v imenu geodetov in stroke, temveč tudi v javnem interesu. In na koncu še **vizija ZGS**: Krepitev in varovanje dostojanstva in pomena geodeta.

To so temeljni poudarki predsednika Zveze geodetov Slovenije.

Poglejmo, kako stojijo ta predpisana priporočila gospoda Jurija Režka, da jim ne rečemo kar pravila za geodete, v praksi danes. Geodeti, ki opravljajo praktično delo za stranke v naši in drugih občinah, v dobrobit lastnih interesov ne delujejo v smislu zaščite lastnine, ne razmišljajo o poslovni etiki, nimajo nobene odgovornosti do stroke v javnem interesu in jih prav nič ne gane varovanje dostojanstva in pomena geodeta. To ni le moje skromno mnenje, ampak je tako mnenje na splošno razširjeno po državi. Če nimaš vesti in imaš dovolj »cvenka«, je mogoče s pomočjo »stroke« prinesiti okrog sosedu z vestjo in brez sredstev pri zaščiti svoje lastnine. Kar nekaj primerov imamo kar v naši vasi Šembije. Naša posebnost pa je tudi, da je v take posle vključena občina, policija in sodišče.

In kje je rešitev tega vprašanja v naši državi? Rešitve ni!

Zakaj ni rešitve? Ker pravičnosti v naši državi ni več. Delovnemu človeku – od fizičnega delavca do znanstvenika – je vseeno, ali imamo na oblasti leve ali desne. Vlada nam kapital brez vesti, brez etike in dostojanstva. Naše sodstvo je v objemu tega prekletstva. V objemu tega prekletstva so tudi zdravstvo, lekarništvo, gradbeništvo, finančni holdingi (Istrabenz, Sava, Petrol, Kmečka družba, druge finančne grupacije), zavarovalnice, banke, borza in propadajoča podjetja. Davi nas vsesplošna pohlepnost. Poznamo celo fakultete, ki delujejo na primerih menedžmenta in finančno izkoriščajo študente, predvsem tiste, ki študirajo ob delu.

Ob osamosvajanju Slovenije sem bil eden od ravnateljev osnovne šole. Prijavil sem se na seminar za ravnatelje v Radovljici. Predavatelji so nam med drugim govorili o menedžmentu v naših šolah, ki naj bi ga osvojili tudi ravnatelji. Govorili smo o ravnatelju menedžerju. Sedaj naš preprost človek pravi, da je menedžer tajkun. V naših izobraževalnih ustanovah smo pozabili na vzgojo. Če je ni že v osnovni šoli, je je še manj na univerzi. Torej, vodilo vsega našega žitja in bitja je denar, pridobljen na najlažji način: po možnosti z goljufijo in krajo, in to seže od preprodajalca mamil do tajkuna. Propad morale državljanov pomeni propadanje institucij in z njimi države. Po takem propadu bomo začeli novo poglavje sistema, ki bo v sebi nosil merila etike in enakosti vseh. Spijmo to aktualno grenčico z mislijo, da se bo našim prihodnjim rodovom povrnil nasmeh brigadirjev z delovnih akcij po zadnji vojni, pri katerih je bilo čutiti vero v prihodnost.